

פני עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקבלת ציון

פְּרֶשֶׁת בֹּא - חֶסֶד מְבִיא גְאוּלָּה

"דְּבַר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ... כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב" (שמות י"א, ב')

אותו אמר לו: "אתה הצלת את אמא שלי. אני לא אהרוג אותך!"

כולנו רוצים משיח. יתכן שאנחנו רוצים יותר את הגאולה הפרטית. כל אחד רוצה להינצל מהמועקה והבעיה שבה הוא נמצא. אחד רוצה גאולה עם הילדים, השני רוצה ישועה בפרנסה והשלישי מבקש בריאות.

מי שמעיין בדברי חכמים רואה שיש דבר אחד שמביא את הגאולה - חסד! אדם שעושה חסד עם הזולת - הקב"ה עושה איתו חסד!

בפרשה כתוב: "דְּבַר נָא... וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ... כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב" (שמות י"א, ב'). צריך להבין: מהו דבר 'נא' - לשון בקשה. מדוע צריך להתחנן ולבקש מאת העם בלשון בקשה? הרי כל אדם מהשורה רוצה כסף וזהב?

מה הכוונה: "וישאלו איש מאת רעהו"? הרי המצרים מיררו את חיי היהודים, כיצד יתכן שהתורה תקרא למצרי חבר - רעהו של יהודי? בספר 'תולדות אדם' כתב שהציווי מהבורא יתברך היה שבתחילה יגמלו ישראל חסד זה עם זה, דהיינו שישאלו וישכירו חפצים איש לרעהו, ועל ידי כך תתעורר מידת החסד על בני ישראל.

כאשר אדם גומל חסד, הוא גורם שגם משמיימים מתעוררים לנהוג עמו במידת החסד, גם אם לא מגיע לו מצד הדין.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס' שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

זמן לכת

י"ח	כנסת לבית	צאת לבית	ויכוח
י"ח	16:29	17:45	18:23
י"ט	16:45	17:46	18:20
כ"א	16:36	17:44	18:20
כ"ב	16:48	17:47	18:24

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר
מירב בת אילנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימית בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

שמעתי מבן משפחה: חברה של בתי הנשואה (25) עדיין לא התחתנה. לאמא שלה יש גן. היא ביקשה מהבת שתפתח את הגן מכיוון שהיא יושבת שבעה על אביה. הבת הסכימה למרות הקושי. אחת האימהות ראתה אותה והציעה לאח שלה. הם אכן סגרו שידוך בשעה טובה (חוה"מ סוכות תשפ"ד).

יהודי מהצפון שפרנסתו מרכב 'גרר'. רוב ככל העבודות שלו להוביל את הרכבים לכפרים ערביים עוינים. יום גשום אחד כשיצא מן הכפר הוא ראה רכב תקוע עם אורות מהבהבים. הוא ראה בתוך הרכב אישה ערביה עם שני הילדים שלה. "מה קרה?", הוא שאל. האישה ענתה: "הרכב נתקע!". הוא אמר לה: "תראי, אין לי מקום בגרר לשלושה ליד הנהג. אני אעלה את הרכב לגרר אבל אחד הילדים יישאר בתוך הרכב. את והבן השני תשבו לידי". התברר כי האישה גרה במרחק של שעה נסיעה מהמקום שהיא נתקעה! הוא הביא אותם לביתם. שם עשו לו כבוד מלכים. כל המשפחה יצאה לקראתו.

כעבור 5 שנים הוא הגיע לכפר. הוא השאיר את הגרר דלוק ונכנס לחנות. ערבי נכנס לגרר וגנב אותו. הוא ביקש מבעל הסופר את הרכב שלו כדי שירדוף אחרי הגנב. בעל הסופר הסכים והוא אכן רדף אחרי הגנב. הוא עצר ברמזור. לפתע קפצו עליו שלושה אנשים רעולי פנים עם אקדחים. הם היכו אותו חזק. המפקד הורה לאחד האנשים להרוג אותו באחת השדות. האיש שלקח

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלוהי ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
להצלחת ולרפואת כל עם ישראל

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – זעה – חלק ו'

האם מותר להשתמש בסוכר שהתערב עם מעט חלב ועכשיו רוצים להכין איתו תה?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס' שליט"א, רב הקהילה מהספר 'הכשרות למעשה':

במקומות ציבוריים [בתי כנסת, כוללים וכדו'] מצוי מאוד שבשעה שמכינים קפה נמס מתערב קצת חלב בתוך הכלי של הסוכר [מחמת שנוטלים סוכר בכף שמערב בה חלב], ואחר הצהריים כשנמצאים תוך שש שעות מאכילת בשר רוצים להכין כוס תה, מותר להשתמש באותו סוכר אף לכתחילה. **מקורות:** שו"ת שבט הקהתי ח"א (סימן רכ) וטעמו, אם יש בסוכר עצמו שישים נגד החלב, ודאי שאין שום חשש להשתמש בסוכר אפילו מיד לאחר אכילת בשר. אפילו כשאין בסוכר עצמו שישים נגד החלב, ורק לאחר שיערבו הסוכר עם כוס התה יהיה בו שישים נגד החלב, מותר להשתמש. עפ"י רוב טיפות החלב בכפית אינו של חלב ממש, אלא מים מעורב בחלב, ולכן די בשישים כנגד החלב הנמצא בטיפות אלו. ואין בזה ביטול איסור לכתחילה כשמכניס את הסוכר לתוך כוס התה ומבטל את החלב שבו, שהרי אינו מערב חלב לתוך בשר אלא רק שותה החלב לאחר שמתבטל בשישים תוך שש שעות מאכילת בשר. ועוד, י"א חלבי המעורב במאכל פרווה ואינו ניכר, מותר לאוכלו תוך שש שעות מאכילת בשר ובדרך כלל אין החלב ניכר בסוכר. כך מופיע גם בספר קנין יורה דעה (עמוד שא) וכתב אף לדעת הגרע"א (יו"ד סימן צט ס"ק יב), מאחר והחלב כבר מעורב בסוכר וכבר התבטל בו מותר. כן בשו"ת אבני דרך ח"א (סימן קטז) שהעלה להקל. ע"ע בשו"ת חקרי הלכה ח"א (חי"ד סימן י).

וכן מותר לבחוש את התה בכפית חלבית נקיה.

גם אם יש בסוכר גושים שניכר שנעשו על ידי שנספג בהם הנוזלים שהיו על הכפית, מותר להשתמש בסוכר. הערה: מכיון שיש רק ספק אם גושים אלו ספוגים בחלב שהרי הרבה אנשים שותים רק תה או קפה ללא חלב או שתוחבים הכפית לסוכר לפני שנתנו את החלב בקפה, וקיימ"ל ספק אם יש כאן איסור ויש עוד צירוף [שהחלב לא ניכר], מותר לבטלו לכתחילה. כמבואר בשו"ע (יו"ד סימן פד ס"ד).

מאכל פרווה שהכניסו לתוכו כף בשרית או חלבי מלוכלך, אין המאכל נעשה בשרי [או חלבי] כדי להמתין אחר אכילתו שש שעות. **מקורות:** ש"ך (סימן פט ס"ק יט) מתיר לאכול חלב אחרי אכילת תבשיל פרווה שנתבשל בקדירה בשרית שלא הודחה יפה ונשאר בה מעט ממשות של בשר. ודעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל מטעם זה, יש להקל בכהאי גוונא שרק תחב כפית בשרית מלוכלכת לתבשיל פרווה שהוא פחות חמור מזה. הביאו בקונטרס שולחן ערוך כהלכה- וי"ל (עמוד יט).

מה חשוב באמת

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'הלמות עמלים'. יש בו כדי ללמד אותנו מה רבותינו חיפשו בבת הזוג בטרם נישאו. הגאון הצדיק רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל סיפר: "לפני שהתארסתי, חמי לעתיד בחן אותי על ידי שנשא ונתן עימי במשך שלושה ימים בדברי תורה. לאחר שחמי היה מרוצה מידיעותי בתורה הקדושה ורצה לגמור את השידוך, ביקשתי לפגוש את המדוברת".

אמרתי לחמי לעתיד: "הנה בחנתם אותי במשך שלושה ימים. אולם לא סיפרתם לי כלום אודות מידותיה ומעלותיה של הבת. אני רוצה לתהות על קנקנה ולהכיר את מידותיה ותכונותיה". חמי לעתיד הסכים לבקשתי וקבע זמן לפגישה עם המדוברת.

בני הבית התרגשו לקראת בואי (רבינו נודע כ'בחיר עולם' הישיבות והמשודכת חפצה בכל מאודה להינשא לרבינו ולכן התרגשה מאוד לקראת הפגישה המיועדת). הם הכינו את השולחן עם כלי הזכויות היפים והיקרים ביותר שהיו ברשותם. ברגע שנקשתי על הדלת אירע לפתע דבר בלתי צפוי:

אחד הילדים הקטנים משך בשגגה וללא תשומת לב את המפה שעל השולחן. כל הדברים שהיו מונחים על המפה, כולל הצלחות והכוסות, נפלו על הרצפה. כמובן שכל כלי הזכויות התנפצו לרסיסים בקול רעש גדול. ראיתי מבעד לדלת כיצד המדוברת ניגשת מיד אל הילד הקטן בנחת וברוגע. היא אחזה בידו בחביבות והרגיעה אותו בעדינות מופלאה למרות מה שעשה. היא לא הראתה כל סימני כעס או קוצר רוח, למרות שזה היה ברגע הכי קריטי בשבילה.

כשראיתי זאת, החלטתי מיד כי אין לי שום צורך בפגישה איתה. הסכמתי לגמור את השידוך מיד. הודעתי לחמי לעתיד על מפתן הדלת, כי כאשר ראיתי כיצד היא התנהגה ברוגע ובנחת, למרות שהיתה בשעה לחוצה ואיך למרות כל מה שקרה היתה כל כך רחוקה ממידת הכעס, שוב אני לא צריך להיפגש כדי לבדוק האם אנחנו מתאימים.

הצדיק הרב יחזקאל אברמסקי זצ"ל הוסיף בדרך צחות: "כבר אין צורך לשבור צלחת, משום שכבר נשברו הרבה צלחות..."

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס' שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס'

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- המקבל הרב לוי סעדיה נחמני זצ"ל

המקובל הרב לוי סעדיה נחמני זצ"ל- נולד ב-י"א אדר א' ה'תרפ"א (1921) במרקש שבמרקו. הילדים שנולדו להוריו נפטרו כשהיו קטנים ורבינו נולד לאחר שנים ארוכות. נקרא ע"ש רבי אלעזר הלוי (רבו של אביו) וע"ש ר' סעדיה רבאח שעל קברו הוריו התפללו לזרע בר-קיימא. כבר מילדותו ניכר בשכלו הזך ובכישורנותו. בהתחלה למד אצל אביו. כבר בגיל עשר חידש חידושים על התלמוד. בנערותו למד אצל הגאונים ר' יעקב חזות ואצל הצדיק ר' אברהם אביטבול. בהמשך למד במשך שנה בקזבלנקה עם קבוצת רבנים בראשות מרן ר' שלום משאש. נסמך לרבנות ע"י ר' שלום משאש. בשנת ה'ת"ש (1940) שימש כסופר בית הדין במרקש.

משנת ה'תש"י עד ה'תשי"ט (1950-1959) שימש כר"מ ברשת 'אוצר התורה', כראש הישיבה לבוגרי אוצר התורה וכר"מ לתלמוד ופוסקים בעיר סאפי (מרקו) בישיבת המרא דאתרא ר' יהושע ממן. מסר שיעורים בתלמוד ובפוסקים בביהמ"ד לרבנים 'מגן דוד'. בשנת ה'תשי"ד (1954) התמנה לרב בישיבת 'נווה שלום'. במקביל לימד תנ"ך ותלמוד בביהמ"ד למורים בקזבלנקה. בשנת ה'תשכ"ב (1962) התנבא שבעוד חמש שנים תפרוץ מלחמת ששת הימים. בשנת ה'תשכ"ד (1964) עלה לארץ. כשהגיע באוניה לנמל חיפה הציעו לו לשמש כרב בערים: אשדוד, טבריה ופתח תקווה.

רבינו החליט לשמש ברבנות בפתח-תקווה. לאחר ששמע כי חברו הרב משה מלכה ברשימת המועמדים, הוא ויתר על התפקיד כדי שלא לפגוע בו. בהמשך עבר לירושלים והיה ממקימי ישיבת 'אוהל מועד' בשכונת בית-וגן בעיר. היה שותף להקמת בית-הכנסת 'בית שמואל' בשכונת שמואל הנביא ו'דרכי נועם'- מוסד להפצת תורה. נודע כבעל חכמה רחבה וידיעה מקיפה. ניחן בכוח הסברה מופלא. פעל למען קירוב רחוקים יחד עם הגאון ר' ראובן אלבז. מסר שיעורים בקבלה בספר 'עץ חיים'. מכיוון שלא רצה ליהנות מזכות הרבצת התורה לכן לפרנסתו עסק בכתיבת סת"ם. שימש כראש ישיבת המקובלים 'פניך יעקב' בירושלים. התפרסם כבעל מוסר. במשך שנים רבות מסר שיעור בליל שישי בישיבת המקובלים 'בית א-ל' מחצות לילה עד תפילת וותיקין. לעיתים השיעור ארך כשש שעות רק בביאור פסוק אחד. נודע באהבת ישראל ופעל רבות לאחדות בעם ישראל. **בעל רוח הקודש. ענוותן מופלא.** קיבל כל אדם בביתו באופן אישי בסבר פנים יפות, בנחת רוח ללא משמש בקודש או מזכיר.

ענה בעצמו לטלפונים. השכין שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ללא שום תמורה כספית או תגמול אחר. רבים פנו אליו ונושעו. עקרות רבות נפקדו. טרם פטירתו הקים מקום של תורה ותפילה בביתו בשכונת רמות ג' בירושלים. כל ימיו היה מיצר בצער השכינה ובצער של עם ישראל. פעל רבות לקירוב הגאולה. נפטר במוצאי שבת קודש, ז' שבט ה'תשנ"ה (1995). חי 74 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים. על שמו הוקמו מוסדות 'עבודת הלוי' ביישוב תל ציון.

סבא (מצד אביו): ר' שלמה. **אביו:** המקובל ר' יעקב. **אמו:** מרת רינה. **אשתו:** מרת פייבי. **בניו:** 14 ילדים. ביניהם: ר' שר שלום (רב קהילה בתל ציון), ר' ישראל, ר' בן-ציון מאיר. **מרבותיו:** אביו, המקובל ר' יעקב, ר' יעקב חזות, ר' אברהם אביטבול (ראש ישיבת מרקש), ר' לעזיז כליפא לוק ור' יעקב דהאן. **מתלמידיו:** הגאונים ר' שבתי סבתו, ר' שלמה טולידאנו, הרב המקובל אורי חנניה אלנקווה, ר' אברהם ואזאנא. ר' שמואל לוי, ר' אליעזר לוי, ר' חיים ציגלר, ר' חיים אסוס, ר' שלום כהן, ר' שלום פיטוסי, ר' יהודה נהורי, ר' יוסף נזרי, ר' עמרם לוי, ר' מרדכי שווארץ, ר' גבריאל חזן, ר' מרדכי כהן, ר' פסח גרימברג, ר' שמעון יעקב דהן. **מכתביו:** **יקריאה קדושה**- חובתם גדולי ישראל באחריות על כלל ישראל **•ברית הלוי**- פירוש לספר קהלת **•וענתה השירה הזאת**- עוסקת בעניינים אקטואליים ובגאולה **•כיצד נגאלין**- קירוב הגאולה בזמנינו **•אור הלוי**- מבואות לפנימיות התורה **•הוא היה אומר**- הדרכות והנהגות בעבודת ה' וסיפורי מופת על דמותו.

באחד מיישובי הארץ, קרה מקרה נורא, איש אחד עזב את ביתו ולא השאיר שום עקבות להיכן פנה והלך. אשתו הפכה לעגונה ולאמנה חיה. כך עברו שלוש שנים ושום פתרון לתעלומה לא נראה באופק. באותו ישוב שבו התגוררה האישה, התגורר יהודי בשם רבי משה. איש יקר רוח, שהתייעץ עם רבינו לעתים תכופות. סיפורה של 'העגונה' נגע ללבו של האיש. הוא הציע לעגונה לבוא אל רבינו ולבקש את עזרתו, שמן הסתם יהיה מוכן לעזור לה.

השניים תיאמו מועד להיפגש בבית רבינו בירושלים. כשהגיעו השניים רבי משה סיפר לרבינו את הסיפור העצוב שלה ושאל מה ניתן לעשות. רבינו ביקש מרבי משה שיאמר לאישה, שאם היא מעוניינת שהוא יטפל בעניינה, זה אך ורק בתנאי שהיא תהיה מוכנה לקבל על עצמה לעשות כל מה שיאמר, ואם היא לא תסכים לבקשה זו, הוא לא יכול לעזור לה במאומה.

רבי משה שאל את האישה האם היא מוכנה לקיים את כל דברי הרב במלואם. האישה אמרה שהיא מוכנה לשמוע. חזר רבי משה אל הרב, ואמר שהאישה מוכנה לשמוע. אמר לו הרב שהיא אומרת זאת רק מהשפה ולחוץ, אבל היא לא מתכוונת למה שהיא אומרת. כך הדברים חזרו שלוש פעמים. רק בפעם הרביעית כשהאישה פרצה בבכי הרב אישר שהפעם היא דיברה באמת ובתמים, והוא מוכן לעזור לה. תוך כדי שהם מדברים עם הרב, לפתע הם רואים שהרב כלל לא מדבר איתם. למראית עין נראה שתרדמה נפלה עליו והוא ישן.

עודם מתפללים לפתע הרב מתנער מתרדמתו ומבקש מרבי משה להביא לו דף ועט. הרב התחיל לרשום על הנייר כתובת כולל שם הרחוב ומספר הבית באחת המדינות בארצות הברית. רבינו פנה לאשה ואמר: "אני רואה את בעלך כרגע נמצא אי שם בבית-דפוס ועוסק בניירות. הוא חי שם עם גרושתו לשעבר. צריך לשלוח מיד שליח מבית הדין של אותו אזור שישגי מהבעל את גיטך כדת וכדין". כך בדיוק היה. לאחר כשבועיים העגונה קיבלה גט מבעלה.

מִידָה כְּנֶגֶד מִידָה לֹא בְּטָלָה מִן הָעוֹלָם

אבל החיים המשיכו. בגיל חמש-עשרה בערך, לקחתי את עצמי בידיים. עברתי סדרת טיפולי תרפיה בלשון וסוף כל סוף למדתי לבטא היטב את האות שִׁין! זהו, הכל היסטוריה. כך חשבתי באותו זמן.

חלפה שנה ועוד שנה. זה כבר מצטרף לעשרים שנה. פעם אחת אני פוגש בחו"ל את הבן של אותו זקן שלגלג עלי. כמובן שהכרנו. בירכנו זה את שלום.

הוא ממש התפלא, השתאה לדעת מה קרה שאני מצליח מדבר כמו שצריך. במילים אחרות: איך הפך 'סמיעה' ל'שמעיה'?

הוא משך אותי הצידה ושאל אותי ישירות: "תגיד, איך עשית את המהפך? איך הצלחת לתקן את הלשון שלך? הרי סבלת מדיבור לקוי ולא הצלחת לבטא את האות שִׁין".

הופה! המשפחה הזו לא נותנת לי מנוח. זה כבר מורשת-אבות. אביו צחק עלי ועכשיו גם הבן. עצרתי מיד בעדו ואמרתי: "ברוך השם זה עבר, ובכלל; הנושא הזה שייך לעבר, לא נעים לי לעסוק בו. למה אתה שואל?".

באותו הרגע משהו השתנה לפתע בהבעת הפנים שלו, דמעות ניקוו בעיניו. הוא הנמיך טיפה את הקול ואמר: **"יש לי שני בנים שסובלים מאותה בעיה. לא יודעים לבטא שִׁין, ובמקום זאת אומרים סמך"**.

עכשיו שהבנתי מדוע הוא שואל השבתי באריכות ותרמתי לו את כל המידע שהיה לי בעניין, ונפרדנו לשלום. פתאום נפל לי האסימון:

אני כרגע עד לסגירת מעגל שמימית: יש מושג של 'מידה כנגד מידה', ויש מושג של 'בני בנים הרי הם כבנים'. כשחושבים על זה מבינים. יתכן מאוד שהמשפחה הזאת משלמת מחיר על דברים שהסבא עשה לפני כמה עשורים. אני כמובן לא יודע חשבונות שמיים, אבל המחשבה הזו מיד עלתה במוחי.

הסבא הרשה לעצמו לצחוק עלי מדי שבת ועכשיו בורא עולם שלח לו נכדים שסובלים מאותה הבעיה בדיוק. עכשיו הוא לבטח יודע מהי ההרגשה שמישהו אחר צוחק עליך.

סביר להניח ששני נכדיו סובלים בסביבה שלהם מבעיה זו ויתכן שגם צוחקים עליהם והם נפגעים כפי שאני נפגעתי. מיד נעמדתי, אמרתי כמה פרקי תהילים וביקשתי מהקב"ה:

"יהי רצון שלא ייענש שום אדם בסיבתי. ריבונו של עולם; אני מוחל לאותו זקן במחילה גמורה, אנא! תרפא את הבעיה ממנה סובלים שני נכדיו!"

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון **'איש לרעה'**. ניתן ללמוד ממנו כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם וכאשר אדם פוגע בזולת, הרי שידע כי בסופו של דבר אם לא יפייס את הנפגע, עלול הוא להיפגע באותה המידה שהוא פגע.

להלן הסיפור מפי בעל המעשה. (כל השמות והמקומות שונו מפני צנעת הפרט, וכדי שלא לפגוע חלילה במעורבים במקרה). קוראים לי 'שמעיה'. כיום אני אב למשפחה ברוכת ילדים, אשר זוכה לקבוע עיתים דבר יום ביומו.

הסיפור שלי מתחיל לפני 40 שנה, אי-שם בישוב רחוק בדרום הארץ. נולדתי למשפחה מרובת ילדים, והייתי ילד קטן וחמוד.

כמו כל בני גילי הלכתי ללמוד בחיידר. אבל סבלתי מבעיית תקשורת קטנטנה: לא הצלחתי לבטא את האות שִׁין. לא היה לי קצה של מושג איך עושים זאת. במקום זאת הייתי משתמש באות ס'.

היום בימנו הולכים לקלינאית תקשורת והיא עוזרת לתקן את השיבוש. אבל באותם הזמנים עדיין תפקיד כזה לא היה בנמצא.

החברים קלטו זאת מהר מאוד. בכל פעם שביטאתי מילה משובשת מיהרו - כדרכם של ילדים - לחזור אחרי המילה שהצחיקה אותם. **אותי כמובן זה לא הצחיק.**

הילדים הגדילו לעשות. עד מהרה זכיתי לכינוי חדש: 'סמיעה' במקום 'שמעיה'. הדבר כאב לי מאוד, אבל מה יכולתי לעשות? באמת ובתמים לא הצלחתי לדבר כהוגן. למדתי לחיות עם ההתנכלויות.

בין המציקים היה גם איש אחד. **אדם מבוגר! אפילו זקן.** חייכן וגם קצת ליצן. הוא היה מהמתפללים הקבועים בבית הכנסת.

מידי שבת בשבתו היה עושה ממני צחוק. הוא היה חוזר על מילות התפילה שאמרתי ומפזר בהם המון אותיות סמך מגוחכים.

לא בכיתי, בפנים הייתי נעלב. זה כאב לי עד עמקי נשמתי. אבל כלפי חוץ הייתי צוחק איתו ולא הראיתי לו עד כמה המילים שלו פגעו בי.

לא יכולתי להימלט מהאיש הזה מהסיבה הפשוטה: הוא היה חבר של אבא שלי והייתי חייב לשבת ביחד איתו על אותו שולחן בבית הכנסת.

אף פעם לא הצלחתי להבין למה הוא מרגיש חובה 'לרדת עליי' על מום שאני לא אשם בו? על חיסרון שהקב"ה החליט ליצור בי? למה?!

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל
מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה
אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה שלום בן אסתר ז"ל
מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל
פיבי מלכה בת מזל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
נעמי בת נתון ע"ה אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה
משה בן רוזה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
סעדה בת בסה ע"ה שפרה בת פסיה ע"ה
בתי (מרדה) בת שמחה ע"ה שרה גבריאלי בת נאוה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקנין ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי יזיי בן קלרה ז"ל קסאנש בת דגיסו ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה שרה בת נקיים ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרהה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
רחמה בת מסעודה ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל נעמה בת עישה ע"ה
דניאל בן מיה ז"ל